



KRAJSKÁ PROKURATÚRA ŽILINA
Moyzesova 20, 011 04 Žilina 1

Číslo: Kv 66/15/5500-28
EEČ: 2-36-81-2016

Žilina 17.10.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor trestného oddelenia Krajskej prokuratúry Žilina

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ v skupinovej veci

na tom skutkovom základe, že:

XXXXX a XXXXX, po vzájomnej dohode, v úmysle zatajiť existenciu príjmu z trestnej činnosti a zakryť príjem finančných prostriedkov z trestnej činnosti, najskôr v nezistenom čase a na nezistenom mieste vyhotovili resp. zabezpečili vyhotovenie nasledovných dokumentov:

- mandátnej zmluvy č. XXXXX/001.01/2008 zo dňa 18.12.2007 uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou XXXXX, s.r.o., v zastúpení XXXXX, ako mandantom a spoločnosťou XXXXX s.r.o., v zastúpení XXXXX, ako mandatárom, ktorej predmetom je záväzok mandatára po dobu trvania zmluvného vzťahu vyvíjať poradenskú činnosť pri vytváraní obchodných schém s emisnými kvótami CO2 a tiež činnosti smerujúce k realizácii kontraktov s emisnými kvótami,
- dodatku č. 3 k predmetnej mandátnej zmluve zo dňa 28.02.2008, ktorého predmetom je dohoda o cene služieb za činnosti vykonané v súvislosti so sprostredkovaním a realizáciou obchodov s klientom XXXXX prevyšujúcej

- 47 % hrubej obchodnej marže dosiahnutej spoločnosťou XXXXX, s.r.o. pri realizovanom nákupe a predaji,
- listiny s názvom „Prehľad realizovaných obchodov s klientom XXXXX“, ktorou bola priznaná odmena za služby mandatára vo výške 458.750,- eur,
 - faktúry č. 62008 zo dňa 18.08.2008 vyhotovenej v mene dodávateľa XXXXX odberateľovi XXXXX s.r.o. za služby mandatára, na sumu v celkovej výške 545.913,- eur, kde základ dane predstavuje 458.750,- eur,
- následne, na základe označených dokumentov, zabezpečili menovaní v dobe od 2.09.2008 do 9.09.2008 prevod finančných prostriedkov v celkovej výške 458.750,- eur, získaných v súvislosti s poddimenzovaným nákupom emisných kvót a ich následným predajom spôsobom špecifikovaným v bode 1 tohto uznesenia, prostredníctvom bankového účtu číslo XXXXX zriadenom v peňažnom ústave TXXXXXa, a.s. evidovanom na majiteľa XXXXX, v časti zodpovedajúcej 300.000,- eur na ďalšie bankové účty registrované na území Slovenskej republiky a časť takto prevedených finančných prostriedkov vo výške 150,000,- eur vybral XXXXX z označeného bankového účtu v hotovosti.

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľky ČVS: PPZ-16/BPK-S-2012 ešte z 28.06.2012 bolo okrem iného začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie proti XXXXX (a súčasne proti XXXXX) na vyššie uvedenom skutkovom základe pre prečin prečin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Toto stíhanie priamo súviselo s vecou trestného stíhania vedeného na podklade toho istého uznesenia o vznesení obvinenia pre tzv. prediktívny trestný čin, a to proti XXXXX, XXXXX a XXXXX - u prvých dvoch menovaných pre obzvlášť závažný zločin Porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a proti Ing. XXXXX pre obzvlášť závažný zločin Porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Tr. zák., spáchaný formou účasti (návodca) podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

najskôr dňa 14.4.2008 v Žiline, na základe ponuky na uzavretie zmluvy predloženej XXXXX, štatutárnym zástupcom obchodnej spoločnosti XXXXX s.r.o. so sídlom v XXXXX, IČO XXXXX (ďalej len „XXXXX s.r.o.“), XXXXX ako predseda predstavenstva a XXXXX ako člen predstavenstva akciovej spoločnosti so stopercentnou majetkovou účasťou štátu s názvom XXXXX so sídlom v ŽXXXXX, IČO XXXXX (ďalej len „XXXXX“) svojím podpisom uzavreli s XXXXX ako štatutárnym zástupcom XXXXX s.r.o. kúpnu zmluvu XXXXX medzi obchodnou spoločnosťou XXXXX ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou XXXXX s.r.o. ako kupujúcim, následne ten istý deň, na základe ponuky XXXXX, svojím podpisom uzavreli aj dodatok č. 1 k označenej kúpnej zmluve, ktorého predmetom bol odpredaj a následný prenos 60.000 ton emisných kvót typu EUA (obchodovateľné obdobie 2008 - 2012) medzi spoločnosťou XXXXX ako predávajúcim a obchodnou

spoločnosťou XXXXX s.r.o. ako kupujúcim, v celkovej hodnote 360.000,- eur t.j. 6,00,- eur za jednu emisnú kvótu, navýšenej dodatkom č. 3 k predmetnej kúpnej zmluve, uzavretým menovanými osobami dňa 11.07.2008 v Žiline, na sumu **660.000,- eur** t.j. 11,- eur za jednu emisnú kvótu, s dátumom dodania spresneným dodatkom č. 2 uzavretým dňa 14.05.2008 v ŽXXXXX na piaty pracovný deň odo dňa pridelenia emisných kvót Ministerstvom životného prostredia SR i napriek tomu, že referenčná burzová cena Komoditnej burzy Bratislava, a.s. za komoditu EUA dňa 11.07.2008 predstavovala 26,96 eur a XXXXX, XXXXX a XXXXX disponovali náležitými informáciami o situácii na trhu s emisnými kvótami a o trhových cenách komodity EUA v relevantnom období, dňa 7.05.2008 zástupca spoločnosti XXXXX s.r.o. predal spoločnosti ČXXXXX a.s. registrovanej v Českej republike 50.000 ton z celkového množstva takto získaných emisných kvót za sumu vo výške **1.195.000,- eur** t.j. 23,90 eur za jednu emisnú kvótu a dňa 30.06.2008 zástupca spoločnosti XXXXX s.r.o. predal uvedenej českej spoločnosti zvyšných 10. 000 ton takto získaných emisných kvót za sumu vo výške **280.000,- eur** t.j. 28,00 eur za jednu emisnú kvótu, s dátumom dodania 1.12.2008, teda **rozdiel medzi hodnotami transakcie uvedeného množstva emisných kvót predstavuje sumu vo výške cca 815.000,- eur**, uvedeným konaním XXXXX a XXXXX, na základe podnetu XXXXX, porušili všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok, a to ustanovenie čl. 4 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., v súlade s ktorým je verejný funkcionár povinný pri výkone svojej funkcie presadzovať a chrániť verejný záujem a ustanovenie § 194 ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v súlade s ktorým sú členovia predstavenstva povinní vykonávať svoju pôsobnosť s náležitou starostlivosťou, ktorá zahŕňa povinnosť vykonávať ju s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej akcionárov, najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej akcionárov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých akcionárov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti, a spôsobili tak obchodnej spoločnosti XXXXX škodu vo výške **cca 815.000,- eur**.

Trestné stíhanie o tomto súvisiacom (prediktívnom) trestnom čine Porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku bolo skončené rozhodnutím o jeho zastavení – uznesením Krajskej prokuratúry XXXXX č.k. Kv 66/15/5500-35 (EEČ: 2-36-47-2016) zo 06.09.2016, právoplatným dňa 17.09.2016 proti všetkým obvineným, teda z dôvodu prijatia záveru, že tento východiskový skutok nebol trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Dôvody zastavenia trestného stíhania vedeného vo veci prediktívneho trestného činu boli nasledovné:

Vyšetrowanie tejto veci vyplynulo z konania orgánov činných v trestnom konaní z úradnej povinnosti – konkrétne z podnetu úradu boja proti korupcii PPZ na trestné stíhanie Č.p.: PPZ-BPK-BB-OPC-27/2012 z 23.01.2012 (č.l. 1 až 4 vyšetrovacieho spisu – ďalej aj len ako VS), v ktorom po konštatovaní finančných okolností v skutku inkriminovaných transakcií, bez bližšej konkretizácie - s odkazom na „zabezpečené operatívne informácie k podozreniu“, taktiež bez bližšej konkretizácie mien s

odkazom na to, že „renomovaní obchodníci s emisiami deklarujú, že prirážka v rámci obchodu s EUA v predmetnom množstve 1% je viac než dobrá“, pričom „v uvedenom prípade sa jednalo o obchod s viac ako 117% prirážkou!“, konštatujú „dôvodné podozrenie z páchania trestnej činnosti hospodárskeho charakteru“, nakoľko došlo ku škode rádovo niekoľko stotisíc eur. Ako potom vyplýva z obsahu zväzku VIII (príloha 2) vyšetrovacieho spisu, k podnetu

z operatívneho šetrenia sa pridružili informácie z článku v denníku SME z 29.01.2011 s nadpisom „Teplárne predávali emisie za zlomky“, v ktorom boli popísané predaje emisných kvót v roku 2008 a 2009 nielen v žilinskej teplárni, ale tiež vo zvolenskej a trnavskej, pričom bolo poukazované na personálne napojenie štatutárov týchto teplární, ako aj osôb spájaných so súkromnými spoločnosťami, ktoré „zarobili“ na transakciách alebo inak na inkriminovaných prevodoch emisných kvót participovali (okrem obvinených tiež napr. XXXXX, XXXXX, XXXXX a iní), na SXXXXXu, pričom v danom čase boli zverejnené tiež kroky „nového“ ministra hospodárstva SR, smerujúce k odvolávaniu zástupcov nominantov štátu v štatutárnych orgánoch dotknutých „štátnych“ teplární, ktorí sa podieľali na transakciách javiacich sa ekonomicky ako nevýhodných.

Primárnym východiskom pre začatie trestného stíhania vo veci predaja emisných kvót konkrétne vo vzťahu k XXXXX a.s. tak bola logická úvaha, že štandardne kvalifikovaný manažér, resp. člen výkonného štatutárneho orgánu subjektu A (XXXXX, a.s.), pokiaľ v inak štandardnej obchodnej transakcii uskutoční operáciu smerujúcu k prevodu aktíva tejto spoločnosti (emisných kvót) na subjekt B (XXXXX s.r.o.) za takú cenu (660.000,-€), kedy na konci sa objektívne zistí, že subjekt B dokázal to isté aktívum predať „obratom“ ďalej subjektu C (ČXXXXX a.s.) so ziskom viac ako 100 % (za spolu 1.475.000,-€), musel byť z hľadiska subjektívnej stránky (zavinenia) vedený takýto „manažér“ protiprávnym úmyslom, nakoľko by zjavne porušil svoje povinnosti (konať s náležitou starostlivosťou, nespôsobovať spoločnosti, v mene ktorej koná, škodu atď.). Alternatívne by z hľadiska zavinenia bolo namieste uvažovať minimálne o nedbanlivosti. (Poznámka: Rovnako logickou by bola potom aj úvaha, že takéhoto úmyselného protiprávneho konania – za ktoré štandardne hrozí právna sankcia - by sa svojprávny človek nemohol dopustiť bez korupčnej motivácie na zisk nejakej formy kompenzácie – peňažnej či nepeňažnej – vyvažujúcej riziko hroziaceho postihu vyplývajúceho z trestno-právnych noriem alebo inej zodpovednosti – napr. straty renomé v serióznych obchodných kruhoch).

Jednalo sa o objasňovanie tzv. archívneho trestného činu, pri ktorých je objektívne dokazovanie vždy sťažené, resp. obmedzené ešte aj značným (niekoľko ročným) časovým odstupom medzi obdobím, kedy k vyšetrovanému konaniu došlo a obdobím, kedy bolo vyšetrovanie iniciované nejakým podnetom, resp. oznámením. Táto východisková premisa začatého trestného stíhania v tejto trestnej veci sa však napriek rozsiahlemu (a zdĺhavému) vyšetrovaniu nepodarila preukázať vo forme a obsahu vyžadovaných normami upravujúcimi trestno-právnu zodpovednosť (napriek tomu, že boli vykonané všetky reálne dostupné dôkazy) z nasledovných dôvodov:

Všetci traja obvinení popreli, že by prevody emisných kvót boli z ich pohľadu neštandardné a motivované inak, než v tom čase a stave konaním hájacim momentálne najlepšie a najvýhodnejšie riešenia a prirodzené záujmy nimi zastupovaných obchodných spoločností.

Obvinení XXXXX a XXXXX prezentovali svoj postup

pri predaji emisií

ako odôvodnený optimalizáciou tzv. cashflow (peňažného/hotovostného toku), resp. celkového finančného obrazu XXXXX, a.s. (od ktorého závisela aj pozícia bánk pri ich ďalšom financovaní), keďže v tom čase bola spoločnosť značne úverovo zaťažená a zároveň plánovala náročné investičné akcie – zriadenie viacerých nových prípojok na dodávky tepla (ktoré mali do budúcnosti priniesť zlepšenie finančných výsledkov), pričom emisné kvóty brali ako aktívum, ktoré dostala akciová spoločnosť v podstate zadarmo, a preto fakticky akýkoľvek výnos bol ziskom. S obv. Ing. XXXXX sa mal Ing. XXXXX prvotne stretnúť až na základe ponuky, ktorá firma XXXXX s.r.o. poslala XXXXX, a.s. Ponuka tejto firmy bola z ich pohľadu výhodná aj z dôvodu, že platba kúpnej ceny mala byť (aj bola) realizovaná prakticky hneď pri uzavretí zmluvy a nie až v termíne po dodaní kvót, ktoré v čase uzatvárania zmluvy o predaji neboli akciovej spoločnosti formálne pridelené „na účet“ emisných kvót. XXXXX, a.s. nebola v tom čase obchodníkom na nejakej burze, na ktorej by sa obchodovalo s emisnými kvótami, takže nemohla touto cestou napriamo kvóty predávať, väčšie skúsenosti s predajom kvót neboli, resp. ich obvinení nemali, preto považovali v danom momente ponuku spoločnosti XXXXX s.r.o. za najvýhodnejšiu možnú.

Obvinený XXXXX za spol. XXXXX s.r.o. potvrdil, že oni oslovili XXXXX, a.s., nakoľko boli aktívni v danom segmente trhu a mali už skúsenosti aj z prvého obchodovacieho obdobia s kvótami (za roky 2005 – 2007), disponovali takpovediac „know-how“ - mali vypracované právne formy (tzv. zmluva EFET), boli zaregistrovaný v Národnom registri emisných kvót, mali dlhodobejšie nadviazané obchodné vzťahy s viacerými subjektmi – takými, ktoré emisné kvóty predávali aj takými, ktoré ich kupovali a vďaka týmto skúsenostiam dokázali realizovať aj obchody s vysokým výnosom, pričom ale zároveň niesli aj vysoké riziko, pretože daný trh vykazoval známky volatility, resp. v predchádzajúcom obchodovacom období ceny emisných kvót po počiatočných vysokých úrovniach postupne klesli na veľmi nízke, takmer nulové hodnoty, nakoľko vznikol ich prebytok (aj v dôsledku hospodárskeho vývoja a nástupu krízy), čím sa znížil dopyt po emisných kvótach.

Objektívne bolo ustálené, že cena totožného druhu emisných kvót na tzv. regulovaných trhoch, resp. oficiálnych burzách v zahraničí, sa v danom čase cca 2-3 kvartálu roku 2008 pri tzv. spotových obchodoch pohybovala približne na úrovni, za ktorú realizovala predaj spol. XXXXX s.r.o., a teda rádovo vyšších úrovniach predajných cien (cca nad 20,-€/tonu emisných kvót EUA), než za ktorú predaj uskutočnila XXXXX a.s. (6,-€/tona emisných kvót EUA).

V tejto situácii bolo potrebné vyhodnocovať, do akej miery možno z hľadiska subjektívnej stránky (subjektívnej úrovne vedomostí obvinených o okolnostiach obchodovania s emisnými kvótami, dostupných informácií k takémuto obchodovaniu, objektívne dostupných foriem možností obchodovania s kvótami a vyhodnotenia potrieb a záujmov zastupovaných obchodných spoločností) klásť za vinu obvineným XXXXX a XXXXX protiprávny úmysel pri predaji emisných kvót za cenu nižšiu, než v tom čase bola cena spotových obchodov na svetových burzách realizujúcich obchody s danou komoditou (v danom čase referenčná cena stanovená Komoditnou burzou Bratislava neodrážala ceny reálneho obchodovania na tejto komoditnej burze, keďže kvóty ešte neboli v rámci Slovenskej republiky príslušnou národnou autoritou – MŽP SR – pridelené, ale táto referenčná cena sa odvíjala práve od cien obchodov na iných – zahraničných burzách) a vo vzťahu k obvinenému XXXXX hodnotiť, či toto jeho konanie je preukázané ako kriminálna aktivita alebo

„len“ neprotiprávna špekulácia v nepejoratívnom význame, resp. zmysle tohto pojmu ako obchodnej transakcie spojenej s vysokým rizikom a zároveň možným (v konkrétnom prípade aj dosiahnutým) vysokým ziskom. (Poznámka: Pokiaľ ide o prípadné zavinenie z nedbanlivosti podľa ustanovenia § 238 Tr. zák., vyvodzovanie prípadnej trestno-právnej zodpovednosti, ak by tu neboli nižšie uvedené zistené okolnosti a závery, ktoré aj preukázaniu zavinenia v tejto „lahšej“ forme rovnako bránia, by bolo z formálno-procesného hľadiska znemožnené márnym uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty v zmysle § 87 ods. 1 písm. e) Tr. zák., keďže skutok sa mal stať v roku 2008 a k vzneseniu obvinenia preň došlo až v roku 2012, pričom neboli zistené skutočnosti prerušujúce plynutie premlčacej doby).

Pri vyhodnocovaní subjektívnej stránky (zavinenia vo forme úmyslu priameho či nepriameho) v prospech obvinených zohrávajú rozhodujúcu úlohu objektívne okolnosti – nedostatočné nastavenie v prvom rade samotného systému obchodovania s emisiami, ale tiež systému, resp. spôsobu výberu kvalifikovaných kandidátov do funkcií štatutárnych orgánov podnikov vo vlastníctve štátu a zároveň s tým súvisiaceho nastavenia kritérií pre vyvodzovanie zodpovednosti takýchto osôb nominovaných do štatutárnych orgánov subjektov vo vlastníctve štátu, a to predovšetkým formálne legislatívnym rámcem v danom čase.

V širšom právnom rámci (prameniacom inak v medzinárodnej, resp. európskej nadnárodnej úprave), systém obchodovania s emisnými kvótami v Slovenskej republike minimálne v „ranných“ štádiách nielen prvého (2005-2007), ale aj druhého (2008-2012) obchodovacieho obdobia vykazoval výrazné znaky neprehľadnosti (netransparentnosti) až nepochopiteľnej nepredvídateľnosti, čo je nelogické najmä s ohľadom na skutočnosť, že sa jedná o komoditu takpovediac verejno-právneho charakteru (keďže emisné kvóty boli vytvorené ako určitý „ekonomický“ ekvivalent ekologickej hodnoty odrážajúcej medzinárodne deklarovanú snahu o znižovanie skleníkových emisií a tým zmiernenie dopadov globálneho otepľovania a poškodzovania životného prostredia), pri ktorom by bolo oprávnené očakávať, že štát ako autorita určujúca podmienky realizácie medzinárodno-právnych záväzkov na národnej úrovni nastaví tieto spôsobom naopak čo najviac podporujúcim transparentnosť a tým aj štandardnosť transakcií spojených s nakladaním s emisnými kvótami, osobitne ak tieto boli pridelované zo strany štátu obchodným spoločnostiam fakticky „zadarmo“, ale zároveň bol predpoklad, že následne budú tieto nimi obchodovateľné ako aktívum/hodnota za „trhových“ podmienok.

Pokrytie akýchkoľvek logických a prirodzených predpokladov štandardného transparentného trhového nastavenia obchodovania s kvótami v týchto „ranných“ štádiách zrejme nielen v podmienkach Slovenskej republiky preukazujú námatkovo také atribúty vtedajšieho „systému“, akými bolo napríklad:

- pridelovanie nie zanedbateľných objemov kvót aj takým subjektom, ktoré mali mať nulovú overenú spotrebu emisií CO₂ (t.j. predtým nevykazovali overenú produkciu emisií – vid' č.l. 1772 VS), prípadne na odstavené zdroje emisií alebo ich pridelovanie obchodníkom s teplom na objemy emisných kvót zodpovedajúce nielen vyrábanému objemu tepla, ale aj objemom len zobchodovaného tepla (č.l. 1778 VS). Netransparentnosť, iracionálnosť a nepredvídateľnosť procesov pridelovania a nakladania s emisnými kvótami (vrátane nepochopiteľných nadalokácií u niektorých

subjektov a bezodplatnosti pridelovania), a to už aj v procese prípravy národného alokačného plánu, vytvárali obrovský priestor na špekulácie.

- zásadné zmeny podstatných podmienok obchodovania v priebehu obchodujúceho obdobia - exemplárnym príkladom bola napr. zmena zákona č. 572/2004 o obchodovaní s emisnými kvótami, konkrétne jeho § 14, ktorý upravoval časovú platnosť pridelených emisných kvót, kde pôvodné ustanovenie o tom, že kvóty platia len počas obchodovateľného obdobia, pre ktoré boli vydané, bolo nahradené novelou zákonom č. 47/2011 Z.z. s účinnosťou od 01.03.2011 takým znením, podľa ktorého kvóty, ktoré boli vydané na obchodovateľné obdobie končiacie 31. decembra 2012, platia pre toto a nasledujúce obchodovateľné obdobia (hoc následne bol s účinnosťou od 01.01.2013 prijatý úplne nový zákon o obchodovaní s emisnými kvótami č. 414/2012 Z.z.) – úprava tejto otázky pritom už i z laického prvého pohľadu by mala absolútne významný dopad aj pre trhovú cenu emisných kvót (a osoby, ktoré by buďto disponovali či už vopred informáciou o takejto radikálnej zmene kritérií – legálny alebo nelegálny tzv. insider trading - alebo by stáli čisto špekulatívne na takúto eventuálnu legislatívnu zmenu by mohli ľahko získať značný výnos), keďže logicky dlhšia lehota novej realizácie emisných kvót na trhu by signifikantne zvýšila ich cenu.

- Nesplnenie povinnosti ministerstvom poskytnúť (zapísať) pridelené kvóty pre daný rok (2008) do príslušného registra jednotlivým subjektom v termíne do konca februára daného roku.

Aj absencia ďalších ochranných mechanizmov (napr. stanovenie, minimálne vo vzťahu k „štátnym“ podnikom, povinného zverejňovania zmlúv o predaji emisných kvót, resp. vylúčenie výhrad obchodného tajomstva, tiež napr. povinnosť obchodovania s emisnými kvótami len na štandardizovaných burzách, povinnosť vratky „nespotrebovaných“ emisných kvót štátu alebo alternatívne stanovenie pevnej ceny, za ktorú by sa nespotrebované emisné kvóty mohli predávať a pod.) mala za následok vytvorenie neprehľadného prostredia obchodovania s emisnými kvótami, vykazujúceho znaky netransparentnosti (spôsobujúcej neistotu a z nej plynúcu volatilitu), podporujúce, až „nahrávajúce“ práve špekulatívnym transakciám (aj v nepejoratívnom – finančnom zmysle tohto pojmu).

Za tejto situácie, kedy neboli získané žiadne priame dôkazy o úmyselnom protiprávnom pozadí inkriminovaných transakcií s emisnými kvótami (obvinení vinu popreli, resp. svoje konanie odôvodnili skutočnosťami, ktoré nemožno v kontexte externých faktorov, akými bol finančný stav XXXXX, a.s., netransparentne a nepredvídateľne nastavený systém obchodovania s emisnými kvótami hodnotiť ako nelogické a nezmyselné, a to ani z pozície (ne)nastavenia odborného posudzovania danej transakcie v rámci organizačnej štruktúry XXXXX a.s., kedy samotní obvinení členovia predstavenstva nemali hlbšie odborné predpoklady na takéto posúdenie, nie sú k dispozícii ani žiadne relevantné dôkazy o tom, že by ich konanie malo korupčné pozadie a pod.) a neexistuje (mimo prvotnej úvahy o výraznom zisku „sprostredkovateľskej“ XXXXX s.r.o., ktorý sa síce bez poznania ostatných uvedených externých, objektívnych faktorov môže javiť ako takmer až nemožný bez úmyselnej participácie zástupcov XXXXX a.s., keďže tá sa na prvý pohľad „pripravila“ o značné finančné prostriedky) ani žiadny taký reťazec dôkazov nepriamych, ktorý by podporoval s potrebnou mierou istoty záver

o naplnení všetkých obligatórnych znakov prejednávaneho (alebo iného do úvahy pripadajúceho) trestného činu, je na mieste trestné stíhanie zastaviť.

Aj stanovisko následných (súčasných) reprezentantov štatutárnych orgánov XXXXX a.s. napokon smeruje k nejednoznačnému vyhodnoteniu vzniku škody (ako jedného zo znakov objektívnej stránky trestného činu), či skôr neposúdeniu „straty“ rovnajúcej sa rozdielu z možného ušlého vyššieho výnosu ako spôsobenej úmyselným porušením povinností (k čomu predložili dokonca právnu analýzu na č.l. 1181 VS), aj keď tento postoj je potrebné interpretovať v kontexte prirodzenej tendencie štatutárov „zľahčovať“ svoje povinnosti a znižovať stupeň miery vlastnej zodpovednosti za objektívne nekompetentné rozhodnutia priamo vyplývajúce z nedostatočnej vlastnej kvalifikácie alebo nepriamo z nedostatočnej úpravy vnútropodnikových mechanizmov na zabezpečenie čo najerudovanejšieho posudzovania všetkých faktorov a podkladov pripravovaných v súvislosti s obchodnými rozhodnutiami vedenia spoločnosti (v tomto prípade predstavenstva).

Je nutné konštatovať, že napriek obrovskému rozsahu obsahu organizačného poriadku (č.l. 1951 VS) a podpisového poriadku spoločnosti XXXXX a.s. č.l. 1927 VS), z dokazovania vyplynulo, že žiadny odborný útvar XXXXX a.s. nemal v danom čase vyhradenú pôsobnosť, a teda ani neniesol zodpovednosť práve za akúkoľvek, nieto ešte hlbšiu ekonomickú analýzu pripravovanej transakcie – predaja emisných kvót, čo malo byť z časti podľa vyjadrenia zástupcov XXXXX a.s. nielen obvinených, ale napr. aj svedka Ing. Bačíka – manažéra úseku Plánovanie a ekonomika, za ktorý podpisoval schvaľovací protokol k inkriminovanej zmluve a jej dodatkom) dôsledkom práve neexistencie väčších, resp. akýchkoľvek skúseností s týmto druhom obchodu, hoc takýto stav je nepochopiteľný a z pohľadu vlastníka – štátu by nemal byť akceptovateľný. Napriek značnému počtu zamestnancov a existencii osobitného ekonomického, resp. obchodného oddelenia teda nedokázali vlastné kapacity XXXXX a.s. podmienky takéhoto obchodu posúdiť a nebola vedením spoločnosti využitá ani možnosť na vyhľadanie externých, aspoň bazálnych konzultačných služieb (k tomu ešte možno už len v polohe nanajvýš nedbanlivosti analogicky poukázať na znaleckým posudkom Expertízneho a edukačného inštitútu+ hodnotenú dokonca ako ešte navyiac značne predraženú/neobvykle vysokú cenu za poradenskú činnosť vyvíjanú spoločnosťou XXXXX pre XXXXX s. r.o. práve pri vytváraní obchodných schém s emisnými kvótami vo výške až 47 % z hrubej obchodnej marže – viď odpoveď na otázku č. 10 na stranách 159 až 162 posudku - zväzok IX až XII vyšetrovacieho spisu - kde obvyklou býva cena vo výške 3% až 5 % z marže), teda nevyužitie možnosti zaobstarat' si predstaviteľmi XXXXX a.s. za rádovo nižšie náklady oproti „strate“ nižšej predajnej ceny z nimi napokon realizovanej predajnej zmluvy odbornú analýzu a inú poradenskú činnosť k nožnej cene na danom segmente trhu a v danom čase, ktorá by mohla viesť k efektívnejšiemu predaju emisných kvót.

K subjektívnym predpokladom a schopnostiam obvinených členov predstavenstva XXXXX a.s. je nutné zas konštatovať, že ani zistené kritériá a podmienky ich výberu ako nominantov do funkcie členov predstavenstva neboli formálne v podstate žiadne, keďže ich nominovanie ako zástupcov zo strany Fondu národného majetku malo prebehnúť fakticky na základe ich neformálneho oslovenia a výberu „cez telefón“, pričom nebolo požadované aj ekonomické vzdelanie. Obvinení členovia predstavenstva, ale napr. aj svedok XXXXX (ako

vtedajší aj súčasný manažér úseku Plánovanie a ekonomika, za ktorý podpísal schvaľovací protokol k inkriminovanej zmluve a jej dodatkom) majú „technické“ inžinierske vzdelanie (z oblasti strojárstva), a preto aj pri vyhodnocovaní „iba“ eventuálnej nedbanlivostnej formy (nieto ešte úmyselnej) ich zavinenia, a to dokonca vo forme nevedomej nedbanlivosti, by pri spomenutých špecifikách (hraničiacich až s nelogickosťou) nastavenia systému obchodovania s emisnými kvótami v tom čase v Slovenskej republike (prameniach nielen v legislatívnom rámci, ale aj faktickom konaní predstaviteľov štátu zodpovedných za realizáciu tohto systému, ale tiež efektívne fungovanie štátnych podnikov, resp. podnikov v 100% vlastníctve štátu), čin musel byť kvalifikovaný ako nezavinený, pretože povinnosť (mal) páchatel'a predvídať následok musí byť daná súčasne s možnosťou (nielen mal, ale vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery aj mohol), pričom obvinení takého schopnosti podľa vzdelania nemali a proces posudzovania inkriminovaného relatívne nového typu obchodu, resp. zmlúv inou – kvalifikovanou osobou (z hľadiska ekonomického) nebol obligatórne žiadnym vnútro podnikovým aktom ani iným predpisom nastavený. Nekompetentnosť kandidátov (nominovaných svojho času Fondom národného majetku do funkcií členov predstavenstva spoločnosti v 100% vlastníctve štátu) z hľadiska kvalifikačných predpokladov a kritérií výberu do funkcií na úlohy, ktoré si táto funkcia mohla vyžadovať (minimálne v danom čase pre daný typ obchodu), nemožno automaticky dávať na roveň zavineniu v zmysle trestno-právnom.

Naprávanie týchto systémových nedostatkov (obchodovania s emisnými kvótami v danom čase alebo v nastavení kvalifikovanejšieho procesu výberu a vyššej miery zodpovednosti manažérov „štátnych“ podnikov, ktoré by ich nútili k väčšej miere opatrnosti a dôslednejšiemu zvažovaniu obchodných rozhodnutí) nemôže byť vecou trestno-právnej zodpovednosti, patrí do sféry zodpovednosti zákonodarcu, resp. politickej zodpovednosti za nastavenie bazálnych parametrov systému nakladania s emisnými kvótami (minimálne v danom čase) a verejnými statkami vôbec.

V prospech obvinených v tejto trestnej veci vyznieva aj obsah výpovede XXXXX – zástupcu spoločnosti ČXXXXX, a.s. (ako „konečného“ nákupcu inkriminovaných emisných kvót), ktorú do spisu doložil obhajca XXXXX, hoc z iného konania (ČVS: PPZ-603/NKA-FP-ST-2012 – týkajúceho sa obchodov spol. XXXXX s.r.o. s emisnými kvótami so zvolenskou teplárňou - najmä č.l. 2000 a nasl. VS), ktorý spochybňuje (v súlade s obhajobou obvinených) možnosť, resp. reálnosť uzavretia priameho obchodu medzi teplárňami (ktoré neboli zapojené do schémy EFET = European Federation of Energy Traders) ako predávajúcimi a ČXXXXX, a.s. ako kupujúcim, kedy (na prvý pohľad opäť paradoxne) v rámci schém a systému obchodovania tak, ako bol aj v spoločnosti ČEZ, a.s. (ktorá je mimochodom taktiež vo väčšinovom spoluvlastníctve štátu) nastavený, XXXXX s.r.o. ako spoločnosť so základným imaním (vkladom spoločníkov) cca 500.000,-€, bola na základe ostatných formálnych hľadísk (napr. z hľadiska kredit risk manažmentu) hodnotená ako spoľahlivejší, resp. vhodnejší obchodný partner než teplárne so základným imaním pohybujúcim sa okolo cca 18.000.000,-€ (XXXXX tepláreň), resp. až cca 22.000.000,-€ (žilinská tepláreň).

V tejto súvislosti relativizuje opodstatnenosť hypotetického východiskového konštruktu škody a možnosti jej vyčíslenia teda i stanovisko konečného „prijímateľa“

emisných kvót (spol. XXXXX a.s.), ktorý nákupom za "konečnú" cenu „spoluvytvoril“ zisk „sprostredkovateľskej“ spoločnosti XXXXX s.r.o. (keďže nie sú dôkazy pre záver - rovnako teoretický, aj keď mimo jurisdikcie slovenských orgánov činných v trestnom konaní - o alternatíve „zrkadlového“ podozrenia, že zástupcovia spoločnosti XXXXX a.s. porušili svoje povinnosti konať v prospech spoločnosti, ktorú zastupovali, keď nenakúpili emisné kvóty lacnejšie priamo od XXXXX a.s.).

Príkladom toho, že súkromné osoby dokázali vzhľadom na atribúty nastavenia systému obchodovania s emisnými kvótami racionálnejšie a flexibilnejšie (oproti verejným inštitúciám, resp. subjektom reprezentovaným verejným/štátnym sektorom, kde fakticky spadali aj štátne podniky, ktoré hoc mali formu súkromnej obchodnej spoločnosti, z hľadiska nastavenia procesov kvalifikovaného výberu a mechanizmov zodpovednosti štatutárov vykazovali minimálne v tom čase skôr znaky neefektívneho spravovania, resp. ignorovania trhového správania) obchodovať a ekonomicky racionálnejšie túto komoditu „používať“, je aj obsah zastavujúceho uznesenia ČVS: PPZ-243/NKA-PK-BA-2012 z 18.09.2013 (č.l. 1857 a nasl. VS), vydaného v tzv. „veľkej“ emisnej kauze odpredaja emisných kvót, resp. jednotiek AAU spoločnosti IXXXXX LLC, kde okrem iného z vyjadrenia svedka – občana Japonského cisárstva NXXXXX vyplýva, že aj v tak spoločensky a ekonomicky vyspelej krajine (s oveľa dlhšou tradíciou súkromného vlastníctva a kapitalistického hospodárstva) akou je Japonsko, tento svedok, ktorý získal poznatky a „know-how“ týkajúce sa danej problematiky pôsobiac najskôr ako zástupca výskumného inštitútu (MXXXXX, a.s.) pri prieskume trhu pre Tokyo XXXXX Co., následne z výskumného inštitútu odišiel a založil si vlastnú spoločnosť (AXXXXX Co.) tak, aby mohol vykonávať nákup a predaj emisných kvót „na vlastný účet“ (a kde tak „komerčne“ zhodnotil svoje vedomosti pri obchodovaní). Viacero aj iných medializovaných informácií svedčí tomu, že verejné (vládne) politiky v danej oblasti, a to nielen v Slovenskej republike, deklarujúce za cieľ zlepšovanie stavu životného prostredia, majú často v konečnom dôsledku v skutočnosti reálne ten účinok, že vzniká značný priestor, resp. príležitosti na vysoké výnosy pre súkromný sektor (viď napríklad <http://www.telegraph.co.uk/news/earth/environment/climatechange/6496196/Al-Gore-profiting-from-climate-change-agenda.html>).

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní veci - súvisiaceho spisového materiálu s návrhom vyšetrovateľky na podanie obžaloby, prokurátor dospel k záveru, že vedenie trestného stíhania v tejto veci ako takej nie je ďalej opodstatnené, keďže z dôkazov, ktoré boli zaobstarané v rozsahu potrebnom pre kvalifikované rozhodnutie, nebol s potrebnou mierou pravdepodobnosti pre eventuálne odsúdenie v konaní pred súdom preukázaný protiprávny úmysel obvinených bývalých štatutárov XXXXX a.s. (ťažkopádnosť až nepripravenosť, resp. nedostatočná pripravenosť manažmentu, resp. chybné manažérske rozhodnutie pre daný typ obchodu nemožno stotožňovať s trestno-právnym zavinením) a z hľadiska objektívnej stránky ani u obv. XXXXX ZXXXXX účasť na trestnom čine ako návodcu. V inkriminovanom konaní absentuje preukázaná subjektívna stránka ako jeden zo základných znakov

do úvahy pripadajúcich trestných činov.

Za daného stavu, kedy orgány činné v trestnom konaní nenašli priame dôkazy svedčiace spáchaniu trestného činu alebo aspoň súvislú reťaz dôkazov nepriamych, dospelo konanie do štádia, kedy prokurátor musí riešiť dilemu plynúcu z rôzneho koncipovania princípov konania pred súdom a prípravného konania.

Prokurátor však nemôže opomenúť znenie ustanovenia § 234 ods. 1, podľa ktorého „ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu...“.

Vzniknutú dôkaznú situáciu čiastočne odzrkadľuje pozícia, ktorá bola predmetom článku sudcu XXXXX publikovaného v roku 2012 (<http://www.pravnelisty.sk/clanky/a119-k-zasade-v-pochybnostiach-v-prospech-poskodeneho-uplatnovanej-v-pripravnom-konani>), v časti ktorého sa uvádza: „...prokurátori pri podávaní obžalôb a pri zastavovaní trestného stíhania v prípravnom konaní vychádzajú naďalej zo zásad, ktorých základným východiskovým bodom je to, že ak je vec vedená v prípravnom konaní sporná (t. j. najčastejšie, ak si zabezpečené dôkazy vzájomne odporujú) nie je možné vec zastaviť, prípadne rozhodnúť iným spôsobom, ale je nevyhnutné podať na obvineného obžalobu a vykonať hlavné pojednávanie ...“.

K tomu sa však možno stotožniť z ďalšou časťou citovaného článku, v ktorom je uvedené, že „zo žiadnych ustanovení Trestného poriadku nemožno vyvodiť existenciu zásady, ktorá by stanovovala, že v pochybnostiach, ktoré sa nedajú odstrániť ani ich dôsledným vyhodnotením, by mali orgány činné v trestnom konaní postupovať vždy v prospech poškodeného, respektíve v neprospech podozrivej osoby. Alebo povedané inak, to, že zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného môže použiť len súd je nepochybné, avšak uvedené na druhej strane vôbec neznamená, že orgány činné v trestnom konaní môžu v prípravnom konaní a priori postupovať v neprospech obvineného (či podozrivej osoby) pri akýchkoľvek pochybnostiach.“

Tu treba zdôrazniť, že v zmysle vyššie uvedeného vyhodnotenia skutkového a dôkazného stavu v tomto prípade jednak ani sám poškodený jednoznačne nedeclaruje postoj, že by mu vznikla preukázateľne škoda (do veľkej miery poškodená spoločnosť XXXXX a.s. cestou svojich neskorších štatutárov akceptuje argumentáciu obvinených ohľadne akútnej potreby finančných zdrojov v danom čase, ktorá mala opodstatňovať rýchly predaj emisných kvót nimi daným spôsobom, vylučujúcim nejaké hlbšie a dlhodobejšie analýzy výhodnosti ekonomickosti takéhoto postupu alebo relatívne komplikovaný a nákladný proces etablovania sa ako regulárneho obchodníka s emisiami na „kótovanom“ trhu, t.j. na niektorej zo zavedených zahraničných alebo aj domácej burze) a navyše tu ani nevznikli dve skupiny dôkazov, pretože oproti obhajobe obvinených nestojí žiadny priamy dôkaz, ktorý by túto ich obhajobu vyvrátil (takýmto dôkazom sama o sebe nie je nepriama indícia - skutočnosť, že súkromná spoločnosť následne dokázala emisné kvóty predať s vysokým výnosom, teda byť oveľa úspešnejšou v rámci kapitalistického systému fungovania ekonomiky oproti „štátnej“ teplárenskej spoločnosti).

Z analýzy (č.l. 1196) predloženej v priebehu vyšetrovania spoločnosťou

XXXXX a.s. (formálne vystupujúcou v pozícii poškodeného) možno k tomu pre účely trestného konania (posudzovanie subjektívnej stránky a otázky vzniknutej škody) citovať nasledovnú pasáž: „... je tiež otázne, či vôbec bolo možné od členov predstavenstva spoločnosti XXXXX v tom čase reálne požadovať, aby si zadovážili informácie, ktoré sú s odstupom vyše štyroch rokov bežne dostupné, resp. či vôbec bolo možné takéto informácie v tom čase získať. ... Považujeme preto za nekorektné s odstupom vyše štyroch rokov objektivizovať závery o tom, či pri svojej činnosti členovia predstavenstva postupovali s odbornou starostlivosťou a pre svoje rozhodnutia si zabezpečili všetky potrebné informácie.“

Rovnako nejednoznačné stanovisko zaujala prostredníctvom tej istej analýzy sama „poškodená“ spoločnosť XXXXX a.s. vo vzťahu k formálnemu porušeniu jej stanov, ktoré síce podľa Čl. VIII ods. 1 písm. m) v spojení s Čl. XX písm. f) vyžadovali v danom čase na prevody vlastníctva k hnutelnému majetku v hodnote nad 300.000,-Sk účtovnej hodnoty súhlas valného zhromaždenia s tým, že všetky prevody takéhoto majetku nad 100.000,-Sk podliehajú kontrole dozornej rady z hľadiska opodstatnenosti a efektívnosti prevodu, avšak obsah pojmu „hnutelný majetok“ ako kombinácie pojmov obchodný majetok (§ 6 Obchodného zákonníka) a hnutelná vec (§ 119 Občianskeho zákonníka) vytvára priestor na pochybnosti o tom, či emisné kvóty boli subsumovateľné do tejto kategórie.

Napokon aj znaleckým posudkom Expertízneho a edukačného inštitútu+, vypracovaným v rámci vyšetrovania orgánmi činnými v trestnom konaní pribratou znaleckou organizáciou je síce analyzovaná a konštatovaná vysoká marža, ktorú sa podarilo dosiahnuť spoločnosti XXXXX s.r.o., no zároveň znalecký posudok poukazuje na riziká oboch strán (predávajúceho aj kupujúceho), spojené s danou transakciou (viď najmä odpoveď k otázke č. 2 – strana 144. a nasl. posudku - zväzok IX až XII vyšetrovacieho spisu), ako aj „systémové“ dôvody nižšej hospodárnosti pri uzatváraní a realizovaní obchodu u predávajúceho (neexistencia usmernenia majiteľa XXXXX a.s., t.j. štátu zastúpeného v tom čase Fondom národného majetku pre top manažment o tom, ako má postupovať pri tomto type obchodu, nedostatočná a zrejme necielená zainteresovanosť top manažmentu pri nakladaní s emisnými kvótami v príkrom kontraste s pozíciou zástupcov kupujúceho, t.j. „súkromnej“ spoločnosti XXXXX s.r.o.– viď stranu 149. toho istého znaleckého posudku).

Daný prípad je príkladom toho, kedy operatívne zložky policajného zboru prezentovali v prvotnej fáze trestného konania svoje vnímanie podozrenia zo spáchania trestného činu, ale v ďalšom ho tie isté orgány (činné v trestnom konaní) nepreukázali napriek vykonaniu reálne dostupných dôkazov, čo je predpokladom pre vyvodzovanie individuálnej trestnej zodpovednosti.

Bez akcentu pre trestné konanie z toho plynie snáď len ponaučenie o potrebe výberu jednak kvalitného (odborne aj morálne) personálneho substrátu do orgánov riadiacich, resp. spravujúcich štátny majetok, prípadne o potrebe dôslednejšieho zabezpečenia právneho mechanizmu, resp. právnej formy pre prevenciu neodborných rozhodnutí (napr. dôslednejšou úpravou kontrolných mechanizmov v stanovách „štátnej“ obchodnej spoločnosti) a pre vyvodzovanie zodpovednosti v prípade faktického zlyhania zástupcov štátu, konajúcich vo sfére súkromno-právnej, resp. obchodno-právnej (napr. zmluvnou alebo zákonnou požiadavkou objektívnej zodpovednosti štatutárov spravujúcich štátne vlastníctvo

v prípadoch, kedy sa preukáže finančná strata z ich síce neúmyselných, ale nekvalifikovaných obchodných rozhodnutí). V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv (čo platí pre štát ako vlastníka rovnako, ako pre súkromné subjekty, pričom štát ako pôvodca zákonného rámca má komparatívne ešte väčšie možnosti nastavenia ochrany svojich práv), aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. (cit. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. 11. 2011, sp. zn. 1Sžr/38/2011).

Z uvedeného dôvodu prijatia záveru o tom, že prediktívny trestný čin sa nepodarilo preukázať, nastala situácia, kedy nadväzujúce úvahy o legalizácii príjmu z tohto východiskového skutku stratili základ a opodstatnenie, nakoľko nie je preukázateľná objektívna stránka trestného činu Legalizácie príjmu z trestnej činnosti - predpokladajúca, že inkriminované transakcie smerovali k prevodu príjmu (alebo iného majetku z trestnej činnosti), v úmysle zatajiť existenciu takéhoto príjmu, zakryť jeho pôvod v trestnom čine alebo zmať jeho zaistenie na účely trestného konania alebo jeho prepadnutie alebo zhabanie. Preto muselo byť rozhodnuté tak, ako je to vyššie uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a trestné stíhanie pre podozrenie z nadväzujúcej legalizácie príjmov z nepreukázanej trestnej činnosti zastavené vo vzťahu k obv. XXXXX.

Vo vzťahu k obv. XXXXX bude vec odstúpená s poukazom na miestnu príslušnosť inej prokuratúry podľa miesta sídla spoločnosti XXXXX s.r.o., ktorú ako konateľ zastupoval, a to s poukazom na záver znaleckého posudku Expertízneho a edukačného inštitútu+ k otázke č. 10, týkajúcej sa obvyklej ceny za predmet mandátnej zmluvy č. XXXXX zo dňa 18.12.2007, uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou XXXXX s.r.o., v zastúpení XXXXX, ako mandantom a spoločnosťou XXXXX, v zastúpení XXXXX, ako mandatárom. V odpovedi k tejto otázke sa znalecká organizácia vyjadrila tak, že obvyklou cenou v takýchto prípadoch býva 3-5% z marže, pričom v konkrétnom prípade presahovala odmena 47% z hrubej obchodnej marže (navýšená o sumu 0,40,-€ za tonu realizovaných emisných kvót). Fakticky to znamená, že mohla byť predražená odplata v súvislosti s inkriminovanou mandátnou zmluvou o sumu vyššiu ako 133.000,-€, čo už by zakladalo podozrenie minimálne z nedbanlivostnej formy porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku u osoby vystupujúcej za spoločnosť, ktorá by takto konzultačné či iné služby "preplatila".

Vo vzťahu k obv. XXXXX tak budú musieť túto otázku posúdiť miestne príslušné orgány a formálne o tomto skutku rozhodnúť (hoc by aj toto trestné stíhanie bolo už premlčané), nakoľko na rozdiel od situácie u obv. XXXXX by skutok aj po "eliminovaní", resp. vylúčení možnosti jeho posúdenia ako legalizácie príjmov z trestnej činnosti, zostal totožný aj vo vzťahu k takémuto druhému podozreniu, o ktorom nemôže rozhodnúť miestne nepríslušný prokurátor, osobitne, ak by tým ešte vytvoril aj prekážku rozhodnutej veci (tzv. res iudicata).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 184 a § 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Alexander Feník
prokurátor